

følge af den nære sammenhæng mellem varmforsyningsplanlægningen og den sammenfattende fysiske planlægning.

I lands- og regionplanlovens § 7, stk. 1, og lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet § 2, stk. 1, optages således bestemmelse om, at regionplanen skal indeholde retningslinjer for beliggenhed af særligt varmeproducerende og varmemeforbrugende anlæg og virksomheder, større rørledninger til opvarmningsformål samt inddeling i varmemeforbrugsområder.

Herved opnås, at disse forhold behandles særskilt i regionplanlægningen og afstemmes i forhold til helheden.

I overensstemmelse med det ovenfor anførte er der i § 5 i lov om varmforsyning optaget bestemmelse om, at de dele af den regionale varmforsyningsplan, som vedrører regionplanlægningen, samtidig skal udformes som forslag til regionplanretningslinjer.

Endelig ændrer loven kommuneplanlovens § 3, hvori opregnes de forhold, som en kommuneplans strukturdelt og en kommuneplans rammedel skal indeholde. Der skal således tages hensyn til beliggenhed af særligt varmeproducerende og varmemeforbrugende anlæg og virksomheder og placering af rørledninger til opvarmningsformål. Rammerne for indholdet af lokalplaner skal fastsættes under hensyn til i hvilke områder nærmere angivne varmforsyningsmetoder skal tillægges en prioriteret anvendelse.

Lovforslaget kom til 1. behandling sammen med *forslag til lov om varmforsyning og forslag til anlægslov for naturgasforsyning* samt med forhandlingen om handelsministerens energipolitiske redegørelse af 29. marts 1979.

Ved forslaget 3. behandling blev det vedtaget med 123 stemmer mod 34 (FP og KF).

100. Lov om kemiske stoffer og produkter (Miljøminister Ivar Nørgaard).

Lov nr. 212 af 23. maj 1979.